

Lisää Gal. 5:stä?

<http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Gal/05EK.htm>

Arvoisa Sisärengaslainen,

Viidennessä luvussa Paavali pääsee kirjeensä pääkohtaan: meidät on vapautettu lain orjuudesta.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkä alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen. (Gal. 5:1)

Kristuksen ristinkuolema on merkinnyt paitsi syntien sovittamista myös vapautusta lain vaatimuksista. Vaikka Jumalan laki sinänsä on hyvä, se kuitenkin orjuuttaa,

koska se vaatii aina enemmän kuin mitä syntinen ihminen voi tehdä. Jeesuksen ristillä hankkima täydellinen armahdus tuo vapauden ja rauhan omaantuntoon.

Minä, Paavali, sanon teille: jos annatte ympärileikata itsenne, teille ei ole Kristuksesta mitään hyötyä. Vakuutan vielä kerran jokaiselle, joka antaa ympärileikata itsensä, että hän on velvollinen noudattamaan lain kaikkia määräyksiä. Te, jotka pyritte vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle. (Gal. 5:2-4)

Galatalaiset ovat luisumassa takaisin lain orjuuteen. He eivät varmaankaan ajatelleet, että heidän pitäisi pystyä täyttämään koko laki, vaan he ajattelivat, että keskeisimmät lainkohdat – mm. ympärileikkaus – riittävät. Paavali kuitenkin näkee asian toisin. Joka

ajattelee, että lain noudattaminen joiltain osin on pelastuksen edellytys, on luisunut kokonaan pois armosta, ja siksi hänen täytyy täyttää koko laki voidakseen pelastua. Lakia ja armoa ei saa vähimmässäkään määrin sekoittaa keskenään.

Koska me uskosta olemme saaneet Hengen, odotamme hartaasti, että toivomme toteutuisi ja me saavuttaisimme vanhurskauden. Kristuksessa Jeesuksessa on yhdentekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ei. Ainoa tärkeä on rakkautena vaikuttava usko. (Gal. 5:5-6)

Lain noudattamisen sijaan on nyt tullut usko Jeesukseen, ja nimenomaan sellainen usko, joka myös vaikuttaa elämässä rakkautta. Usko, josta Paavali puhuu, ei ole vain asioiden totenapitämistä – sellaista, jota

Jaakob kritisoi kirjeessään (Jaak. 2:18-19) – vaan usko on Hengen synnyttämää yhteyttä Kristukseen. Tällaisen uskon kautta me olemme oikeastaan jo nyt vanhurskaita, ja

kerran toivomme toteutuu lopullisesti, kun

näemme Jumalan kasvoista kasvoihin

Te etenitte jo hyvää vauhtia. Kuka teidät on pysäyttänyt? Tehän ette enää tottele totuutta. Tämä ei ole lähtöisin ainakaan hänestä, joka teitä kutsuu. Pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan. (Gal. 5:7-9)

Paavali muistuttaa taas kerran galatalaisten uskontien alkamisesta. Kaikki alkoi hyvin, mutta nyt valheapostolit ovat saaneet seurakuntalaiset pauloihinsa ja luopumaan

Jumalan totuudesta. Vaikka ympärileikkauksen vaatiminen sinänsä vaikuttaa pieneltä asialta, hapattaa se kuitenkin koko taikinan ja pilaa kaiken.

Herraan luottaen minä olen varma siitä, että te tulette ajattelemaan samoin kuin minä. Mutta se, joka on hämmentänyt teidän ajatuksenne, tulee saamaan rangaistuksensa, olipa hän kuka tahansa. Veljet, jos minä tosiaan yhä julistan ympärileikkausta, miksi minua sitten vainotaan? Silloinhan ei julistamani risti olisi enää loukkauksena. Saisivat kuohita itsensä, nuo teidän yllyttäjänne! (Gal. 5:10-12)

Vaikka Paavali käyttää kovia sanoja moittiessaan galatalaisia, hän kuitenkin jaksaa uskoa siihen, että galatalaiset vielä palaavat oikealle tielle. Paavali itse on saanut osakseen vainoa juutalaisilta jurui siksi, että hän julistaa ehdotonta

evankeliumia, johon ei kuulu lain noudattamisen velvoitus pelastuksen ehtona. Vainot ovat omalta osaltaan todisteena siitä, että Paavalin julistama evankeliumi on Jumalan totuuden mukaista.

Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Mutta älkää tämän vapauden varjolla päästäkö itsekästä luontoanne valloilleen, vaan rakastakaa ja palvelkaa toisianne. Lain kaikki käskyt on pidetty, kun tätä yhtä noudatetaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Mutta jos te revitte ja raastatte toinen toistanne, pitäkää varanne, ettette lopullisesti tuhoa toisianne. (Gal. 5:13-15)

Paavali ymmärtää myös sen, että hänen julistamansa ehdoton evankeliumi voidaan ymmärtää väärin niin, että Jumalan tahdolla ja sen noudattamisella ei ole enää mitään merkitystä. Evankeliumi ei kuitenkaan saa johtaa synnin suosimiseen vaan päin vastoin.

Jumalan rakkauden vastaanottamisen tulee johtaa lähimmäisen rakastamiseen ja Jumalan tahdon seuraamiseen. Kyse ei kuitenkaan ole lain noudattamisesta pelastuksen ehtona vaan Jumalan tahdon toteuttamisesta pelastuksen seurauksena.

Tarkoitin tätä: antakaa Hengen ohjata elämääne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkiään luontonne haluja. Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte. Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia. (Gal. 5:16-18)

Kristityssä vaikuttaa kaksi toisiaan vastaan olevaa voimaa. Oma, vanha luonto, ei koskaan jalostu paremmaksi, vaan se tahtoo yhä tehdä kaiken itsekkäästi Jumalasta välittämättä. Uskon kautta saatu Jumalan Henki taas tahtoo noudattaa Jumalan tahtoa ja johdattaa kristittyä Jumalan tahdon tiellä. Näiden välillä on jatkuva taistelu, jonka voi

joskus kokea elämässään hyvinkin rajuna (vertaa Room. 7:14-25). Paavalin ohje on selkeä: antakaa Hengen ohjata elämäänne. Tarkoitus on, että kristityn elämässä Henki saisi yhä enemmän sijaa ja liha menettäisi valtaansa, vaikkei kristitystä tässä elämässä koskaan tulekaan synnitöntä.

Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitan teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa. (Gal. 5:19-21)

Liha, siis meidän vanha turmeltunut luontomme, saa aikaan kaikenlaista pahaa.

Kristitty ei saa suosia elämässään lihan aikaansaannoksia.

Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. (Gal. 5:22-26)

Jumalan Henki puolestaan saa kristityssä aikaan hyviä, Jumalan mielen mukaisia asioita. Paavali puhuu Hengen hedelmästä. Samoin kuin hedelmät kasvavat puun oksiin ilman oksien ponnistelua, kunhan oksat vain

ovat kiinni rungossa, samoin Henki kasvattaa meissä hedelmää, kunhan me vain olemme kiinni puussa, Jeesuksessa (vertaa Joh. 15:1-10).

Pähkäiltävää:

Miten lihan ja Hengen välisen taistelun kokee omassa elämässä?

Opetus: Ville Auvinen